

Indkvarterede tyskere i Ørslev

I 1939 var de danske soldater genindkaldt og vi havde 4-5 soldater indkvarteret – de måtte tage til takke med stalden. Sådan var det på mange gårde i omegnen.

En dag omkring den 9. april 1940 var jeg i Bagergaarden – (den gamle bagergård der ligger ved Brugsen) for at købe brød. Da så jeg et helt regiment tyske soldater komme marcherende op gennem hovedgaden i Ørslev. De sang mens de gik – det gjorde de altid. De havde marcheret fra Gedser, og så meget trætte ud.

Et par overordnede kom ind til os og tog straks vort køkkenbord i besiddelse, spredte nogle store kort ud – for de skulle nu finde ud af hvor de befandt sig. Jeg havde så kun et lille hjørne, hvor jeg kunne tilberede vores mad. De blev heldigvis kun et par dage.

Vi havde derefter en enkelt mand boende. Han var flink og venlig mod os – men trist over at måtte efterlade sin kone og deres nyfødte barn hjemme. På et tidspunkt viste han os 2 breve – det ene med tilladelse til at drage hjem på orlov og et andet hvor orloven var inddraget.

Han skulle være med til at holde styr på de 80 soldater der var indkvarteret i forsamlingshuset – og man kunne høre hvordan han hersede med de unge soldater.

En af disse, en ung oppasser på vel ca. 16 år kom ind til os helt ude af den – der lå en død mus på trappen – det kunne han næsten ikke klare.

En anden soldat kom ind og spurgte om han måtte gå over i stalden - og jo-o-h – det måtte han da gerne – her fandt vi, mens han holdt en ko om halsen og stod der og græd – han længtes hjem.

Når soldaterne i forsamlingshuset havde spist – oftest var det gule ærter – blev resterne givet til os så vi kunne bruges maden som grisefoder. Der herskede stor ordenssans – intet måtte ligge og flyde – Ordnung muß sein – som de siger i Tyskland.

Den unge mand vi havde boende, var der indtil Pinse

Et stykke tid efter byen var blevet indtaget, kom 2 Feldwebler ind til os mens vi sad og spiste – de skulle bruge et sted hvor de kunne oprette telefoncentral – men det opgav de hurtigt, for de mente trods alt ikke, de kunne være bekendt at inddrage vores spiseplads. Ligeså opgav de at bruge vores kælder til sprængstoffer – da vi sagde den var fugtig. På den måde slap vi af med dem.

De havde en mening om at skulle have lavet en ring af en-øre for hvert land de indtog.